

Kedi ve paluk

Defalarca bu yazıya giriş kısmını yazıp yazıp sildim. Bu durumu bilirim. Bir şeyler anlatmak, aktarmak istiyordumdur fakat mevzuya nerden başlayacağımı bilmiyordumdur. Bence nasıl başlanacağı bilinmeyen veya başlanması çok zor gibi gözüken şeylere başlanınca devamı çok daha güzel oluyor. Bu yazıya başlama şeklim, nasıl başlayamadığımı aktarmamla oldu mesela.

Ben bu gün altımda bir pantolon, üstümde bir tişört Muğla'nın etrafı saçma sapan insanlarla dolu olan sokaklarında yürürken, varlığımı hissettim. Varlığımı bana hissettiren, ne Muğla'nın sokakları, ne Muğla'nın ışıklarıydı. Varlığımı bana hissettiren şey beni o sokaklarda yürütendi. Şimdi şunu konuşalım önce; varlığını hissetmek ne demek? Normal, gündelik hayatta her insan kendi varlığını hissedebiliyor mu? Kendi varlığını hissetmek nasıl bir duygu? Kendi varlığını hissedemeyenlerin, hissetmemesine sebep olan şeyler neler?

Olduğumuz ortamda, tamamen safiyane bir niyetle bulunmak bence kendi varlığını hissetmek için ilk öncelikli şeydir. Safiyane niyetle bulunduğun ortamda eğer ki egondan arınıp bir şeyler almaya ya da vermeye başlarsan, kendi varlığını hissetmeye başlarsın. Bir şeyler aktarmanın, bildiğin bilginin zekâtını vermenin, karşındakinin açılım yaşamasına vesile olmanın muazzam hoş bir tadı vardır. Bu tattır işte varlığını hissetmek. Olur da karşındaki insan kendi egosunu tatmin etmek için seninle iletişim kuruyorsa, kendi varlığını hissedemezsin. Sen eğer kendi egon okşansın diye bir şeyler aktarmaya çalışıyorsan yine hissedemezsin. Bazı insanlar karşısındaki insanın varlığını hissetmesinden korkarlar. Bu yüzden karşısındaki insan kendi varlığını hissetmesin diye, onlara pençe takmışçasına davranırlar. Onları kafese sokmuşçasına hareket ederler. Kendi egolarını böyle tatmin ederler. Böylelikle kendi varlığını hissetmesi yetmiyormuş gibi karşısındaki insanın da kendi varlığını hissetmesine engel olurlar. Bu insanların bunu yapmasına sebebiyet veren binlerce şey olabilir. Bu insanlar iyi insanlar da olabilirler. Bu insanların niyetleri de "kendilerince" iyi olabilir. Esas nokta bence şu; örneğin bir balık için yaşam alanı su birikintisidir. Su birikintisi olan denizler, göller, akarsular vb. balıkların yaşam alanıdır. Balıkların kendilerinin var olması gerektiği alandır. Balıklar başka bir ortamda var olamazlar. Karada yaşayamazlar. Diyelim ki bir balık bir kediye aşık olsa, onu yanında istese, o kedinin kendi yanında çok güvende olduğunu düşünse, kediyi yanında tutarak mutlu edeceğini zannetse haklı mıdır? Elbette değildir. Kedi suda boğulur. Kedi suda yaşayamaz. Kedi balıkla olmak istese de, balığın yaşam alanı kedinin varlığına asla uymaz. Kedinin olması gereken yer, karada yaşayan başka bir canlının yanındır. Kedi gidip kendi varlığına ters olan alanda yaşamaya kalkarsa, kendini öldürür ya da öldürtür. Bu örnekte kedi de balık da iyi hayvanlar olabilirler. Ama bu demek değildir ki birlikte yaşayabilirler. Bazı insanlar balık gibidir, bazıları kedi gibii..

Bazı insanların yaşam biçimleri, bazı insanların yaşam biçimine uymaz. Bazı insanlar bazı insanların kendi varlığını hissetmesine engeldir. İnsan kendi varlığını hissettiği alanları bulmalıdır. Bulup orda yaşamaya başlamalıdır. Boğulmamak için, nefes almak için, kendi varlıklarını hissetmek için..Bazı

insanlar da boğulmaya başlamadan bunu bulamazlar. Boğulmaya başladıklarını farkedince bulmaya çok yaklaşırlar. Bazen bir kitapta bulurlar, bazen bir film sahnesinin içinde. Bazen bir şarkının sözlerinde bulurlar bazen de başkasının gözlerinde. Bazen nereye gittiği belli olmayan bir yolculukta bulurlar bazen de dört duvarla kaplı bir mahpushanede. Bazen kendilerini ararken bulurlar bazen kendilerinden kaçarken. Bazen eve giderken bulurlar bazen de Muğla'nın ıssız sokaklarında

Revision #2

Created 23 Nisan 2024 17:50:39 by Silahsızgüvercin

Updated 23 Nisan 2024 17:51:45 by Silahsızgüvercin